

גיליון מס'
164

פרשת "תרומה"

מאמר השבוע

מאת ראש המוסדות הרה"ג יגאל כהן שליט"א

אני אשם

לפני שתתחילו לקרוא פרק זה, חשוב לי לציין נקדה קטנה אך חשובה - פרק זה שונה משאר הפרקים, ויתכן שלא תמצאו את עצמכם בתוכו. ולכן אדגיש שפרק זה לא נכתב עבור כלם, אלא רק עבור אותם אנשים המרגישים כל הזמן - 'אני אשם'.

על כל דבר רע שקורה להם - הם מלקים את עצמם, אחר כל דבר שהם עושים - הם אומרים לעצמם: 'יכלתי לעשות את זה טוב יותר, כמה טפש אני, אין ספוי שאצליח' וכדו'. וכך הם חיים בתחושה מתמדת, שכל דבר רע שקורה - זה בגללם.

אגב, יש אנשים החושבים בדיוק ההפך, אף פעם הם אינם מאשיים מים את עצמם - אפלו כשבאמת רק הם אשמים. כשהם עוברים עברה או פוגעים באחרים, הם יודעים להצדיק את עצמם ואת מעשיהם. אנשים כאלו אכן צריכים לנסות לבדק את עצמם קצת יותר, וכדאי להם להתעניין עם רב או חבר, לפני כל פעולה שהם עושים ואחריה, ואף אם היא נראית בעיניהם פעולה פשוטה, מפני ששקול הדעת שלהם עלול להיות מטעה.

לצערנו, אנחנו יכולים להתקל באנשים שעוברים עברות, ויכול להיות חלילה שהם אפלו גונבים מאחרים, ובכל זאת יש להם מן 'שלוה פנימית', ולפעמים הם אפלו מרגישים צדיקים לפני ה'.

יתברר. לאנשים כאלו אני חייב להקדים, כי פרק זה אינו מיעד עבורם כלל. אנשים כאלו צריכים לבדק את עצמם יותר, ולדעת שאף הם עושים טעויות, ולפעמים גם הם אשמים.

אבל אנשים 'שרים' שבאמת אינם אשמים, ורק בטעות הם חיים בהרגשה תמידית שבכל דבר שאינו חיובי - הם אשמים, ראיתי להקדיש עבורם פרק זה, ואולי אצליח לעזור להם מעט לשנות את המחשבות המטעות שלהם, ובגזירות ה' הם יתחילו להרגיש עם עצמם טוב יותר.

מדוע זה קורה להם?

הסבה למחשבות אלו נובעת מצורת הנפש שחנן אותנו הבורא יתברך. כלומר, יכולה להיות בתוכנו סוג של כפיתיות עצמית, שגורמת לנו לחשוב כמה פעמים על כל דבר שאנחנו עושים, ולנסות לנתח את זה מכל הזוויות. ולפעמים המחשבה הזו מלווה אותנו כמה זמן, גם אם הטעות לא היתה כל כך גדולה.

לדגמא, אם קרה ומישהו פגע בנו אפלו פגיעה עדינה, אנו יכולים לחזור עם עצמנו על מה שקרה לנו כמה פעמים, ועוד כמה פעמים לספר את זה לאחרים. הפגיעה הופכת לכואבת יותר מהחזרות הבלתי פוסקות שעוברים לנו בראש.

סבה נוספת הגורמת לנו להרגיש כל הזמן אשמים היא הדרך שבה חננו אותנו, אם אנחנו מרגישים אשמים בכל דבר, פעמים שההורים או המורים שלנו, נהגו להאשים אותנו בכל דבר כגון: במצב הכלכלי בבית, בגלל שאנחנו מבזבזים הרבה כסף, בלכלוך

שבא בגללנו לבית, או שחוסר המשמעת בפתח נובע בגללנו. ואף אם רק החברים שגדלנו אתם היו תמיד מאשימים אותנו, זה מספיק בשביל לגרום לנו, בתור ילדים, לגדל ולהאמין שעצם קיומנו בעולם מהווה אשמה - 'הכל שבאתי לעולם'.

ילד שגדל עם הרגשת אשמה עצמית בכל דבר, זה ירדף אותו כל החיים, זה לא יעלם ממנו אף פעם. גם לאחר שהוא יתחתן הוא ירגיש אשמה על החסרונות שימצא בילדים שלו, בזוגיות שלו וכדו'.

פיצד נוכל לקום בכל בקר שמחים?

חלק עקרי בבעיה זו, נובע מהרצון שלנו להיות משלמים, התחושה שמלווה אותנו כל הזמן שצריך לעשות הכל בצורה משלמת, הזוגיות - צריכה להיות משלמת, הפרנסה - צריכה להיות משלמת. במריבה הראשונה שלנו אנחנו מרגישים אכזבה עצומה מעצמנו - 'איך נכשלתי?'. בכל פעם שנתקל בקשיים בפרנסה, נתאכזב מעצמנו - 'איך לא הצלחתי?'.

כשיהודי כזה הולך לישון בלילה, אין לו ספוק כמעט מאף דבר שהוא עשה במהלך היום, כיון שהוא לא עמד בצפיות הגבוהות שלו, ואז הוא מתחיל להאשים את עצמו, וכמוכן - הוא בכלל לא שמח...

'שמחה' פרושה 'ספוק' - שאנחנו מרגישים ספוק במעשי ידינו, שאנחנו מרגישים ספוק במה שיש לנו. כשאנחנו מרגישים ספוק - אין לנו שמחה, ובמקום שאין שמחה - נכנסת חלילה העצבות.

מהו הגורם העיקרי לאכזבות?

רמת הצפיות של האדם לאיכות חיים גבוהה, היא זו שגורמת לו להתאכזב...

אדם המצפה ליום שהוא יעבר לגור בדירת פאר, יתלבש בגדי יוקרה, ינהג ברכב מכבד ויאכל במסעדות יוקרתיות, ומאז ילדותו הוא מבין שהוא חייב להגיע ליום הזה... אדם כזה לא יוכל להנות באמת משום דבר שיהיה לו בחיים.

בדירה שהוא חי בה, הוא ירגיש מסכן - הרי אין לו וילה עם בריכה. עם הבגדים שהוא לובש הוא ירגיש מזנח - הרי אין לו בגדים יוקרתיים, כשהוא ינהג ברכב הוא יתביש - כי אין לו סמל של... הוא לא ינהה מהאכל שהוא יאכל - כי הוא פשוט, ולא נראה לו טוב בעיניו.

גם אם הוא יצליח להגשים את כל מה שחלם בילדותו, תמיד הוא יחשב לעצמו - 'יכלתי להשיג הרבה יותר...'. בכל פעם שתעבר לידו מכונית יוקרתית יותר משלו, הוא יתאכזב מחדש - 'ואוי... יכלתי להשיג רכב יותר יפה ויותר טוב', ואפלו מכן או בת הזוג, אנשים כאלו מרגישים הרבה פעמים אכזבה - הם צפו ליותר, ואז הם מתחילים להאשים את עצמם בבחירה שלהם...

מתוך ספרו של הרב יגאל כהן "בחסדך בטחתי"

זמני כניסה ויציאת השבת

הזמנים לפי לוח "אור החיים"

יום-יום	ת"א	חיפה	ב"ש
כניסה:	17:04	17:01	17:04
יציאה:	17:56	17:53	17:56
ר"ת:	18:33	18:29	18:32

בירושלים: ללוחים 40 דקות 16:44

פרטי ח-ן לתרומות: בנק לאומי סניף 856 ח-ן 3214739 ע"ש יביע אומר

מעוניינים שאברכים ילמדו לעילוי נשמת יקירכם ביום האזכרה?

פרטים נגב העלון

ניתן לתרום להפצת העלון ולהקדיש לעילוי נשמת\ לברכה\ רפואה\ הצלחה בטל: 03-8000770

בתרומה של 250 ש"ח אתם שותפים בהפצת העלון ב: 20,000 עותקים

שאלות ותשובות

ממורנו הרה"ג יגאל כהן שליט"א

הנהגות מרן

רבינו שבדיה יוסף זצוק"ל

דרך הלימוד

מדברי מו"ר הראשון לציון הגאון הרב יצחק יוסף שליט"א:

מרן היה מלמד אותנו כללים ועצות בדרך הלימוד. למשל, אדם לומד בית יוסף, יש לו לשון ולחזור עד שיהיה בקי בתוכן דבריו. לא יעבור לדף הבא עד שלא ידע את הדף הקודם בע"פ, כאילו מצולם לו בראש. ועוד, כל פעם שמביא הבית יוסף גמרא, יש לו לפתוח בעצמו את הגמ', וכן כאשר יש ראשונים המובאים בבית יוסף כמו תוס' רשב"א ועוד, יש לפתוח בפנים ולהבין את הראיה, מהי הקושיא, מה הדחיה. וכך יעשה חיל בלימודו. לא כמו כאלו שרושמים סיכום בטבלאות ותו לא.

העיקר שלא ללמוד בשטחיות אלא בעיון. השטחיות הורסת יותר מאשר בונה. עיקר לימודה של תורה הוא בעיון. ולכן הסדר הנכון הוא לחלק את היום, אברך בבוקר ילמד חצי יום בית יוסף וראשונים, ובסדר ב' ילמד גמרא.

הרב יוסף דהן

שאלה: הכנתי מילקשייק שעשוי מבננות תותים תמרים תפוחים וחלב, טחנתי הכל בבלנדר וכעת ברצוני לאכול, רק שאיני יודע מה מברכים על זה?
תשובה: מרן כתב באו"ח בסי' ר"ח שהולכים אחר הרוב ולכן צריך לדעת אם הרוב הם פירות האדמה כגון בננות. תותים וכד' יברך אדמה, ואם הרוב 'העץ' יברך בורא פרי העץ. אך אם אינו יודע מה הרוב יברך אדמה על הכל כיון שאם מברך על פירות העץ אדמה יצא יד"ח (כיון שגם עץ גדל באדמה). ואם אפשר שיקח מין אחר שהוא 'העץ' ויברך עליו. ואם אין ניכר כלל לא הצורה ולא הטעם ברכתו שהכל.

שאלה: הכנתי סלט סלק חי מה ברכתו?

תשובה: מרן שהיה דרך העולם לאכול סלק חי בסלט ע"י תבלין וכד' ולכן נראה שברכתו נשארת בורא פרי האדמה (כמבואר במרן).

שאלה: האם מותר להזיז בשבת את הפמוטות שהדלקתי בהן נרות שבת לאחר שכבו?

תשובה: אם יעשה תנאי בערב שבת ויאמר שיוכל להזיז את הפמוטים לאחר שיכבו דעת מרן (או"ח סי' רע"ט ס"ד) שיוכל להזיזם לאחר שכבו. (ויעיני"ש ברמ"א שחולק ועיין במשנ"ב כיצד אפשר להזיז גם לפי דעת הרמ"א).

שאלה: מה מברכים על חלה מטוגנת?

תשובה: אם טיגנו פרוטות פחות מכזית בשמן עמוק (דהיינו שלא שמו מעט שמן כמו בחביתה כדי שלא תישרף אלא זה שוקע בשמן) ברכתם בורא מיני מזונות, ואם טיגנו חתיכות יותר מכזית ברכתם המוציא (כמבואר במרן בסימן קס"ח סעיף י').

מעבר לסגולה

מאת הרב אליהו עמר שליט"א

מדוע לארון הברית היו שלושה ארונות?

הרמז בבניית הארון

המקום הקדוש ביותר בבית המקדש היה קודש הקדשים, אליו היה נכנס הכהן הגדול ביום הכיפורים בקדושה ובטהרה. בתוך קודש הקדשים שכן הכלי הקדוש ביותר - ארון הברית, בו היו מונחים שברי הלוחות הראשונים וכן הלוחות השניים. 'ארון הברית' היה מצופה בזהב טהור, במידות של כמאה ועשרים ס"מ רוחב, על שבעים ושנים ס"מ אורך, ושבעים ושנים ס"מ גובה. על גבי הארון היתה הכפורת, שהיא טס זהב יצוק ביציקה אחידה באורך ורוחב של מידות הארון, ובעובי של שמונה ס"מ. על גבי הכפורת היו הכרובים, שהם דמות פני תינוק הפורשים כנפיים על גבי הכפורת.

והנה, אם נעשה חשבון מה משקלו של ס"מ מרובע של זהב, נגלה שמשקל הזהב של ארון הברית היה עצום. אך הדבר המוזר בארון הברית היה תשלובת העץ ששובצה בו. בצלאל, שפיקד ותכנן את מלאכת המשכן, הכין את 'ארון הברית' משלושה ארונות (שמות כה, יא) - הארון הפנימי היה מזהב טהור, הארון האמצעי היה מעצי שיטים, והארון החיצוני היה מזהב.

שואל 'הזרע שמשון' הרי הקב"ה ציוה (שמות כה, י-יא) "ועשו ארון עצי שטים אמתים וחצי ארכו ואמה וחצי רחבו ואמה וחצי קומתו, וציפית אתו זהב טהור מבית ומחוץ תצפנו ועשית עליו זר זהב סביב" - מפשוטו של מקרא נראה שעל בצלאל היה לעשות ארון עץ ולצפותו בזהב מבפנים ומבחוץ, ואם כן יש להבין מנין הבין בצלאל שעליו לעשות שלושה ארונות נפרדים.

ומבאר, שבכלי המשכן היו רמזים נסתרים, כי כידוע ארון הברית רומז לתלמידי החכמים הנושאים בקרבם את דברי התורה כדוגמת הארון הנושא בתוכו את לוחות הברית. דבר זה דורש מהתלמיד חכם להגיע לרמת התאמה מוחלטת בין עולמו הפנימי לבין מה שהוא משקף כלפי חוץ, וכפי שמצאנו בגמרא (יומא עב ע"ב) על הפסוק העוסק בארון הברית "מבית ומחוץ תצפנו" - "אמר רבא, כל תלמיד חכם שאין תוכו כברו אינו תלמיד חכם".

ובארון הברית היה ארון מעץ העשוי מחומר זול ופשוט והוא רומז לגוף הגשמי והגס, והזהב שבארון מרמז על הנשמה.

והנה, אילו היה בצלאל לוקח את ארון העץ ומצפה את העץ בזהב היה הציפוי נחשב כטפל בעל העץ, וכן פסק הרמב"ם (פ"ד מהלכות כליה ה"ד) שציפוי הכלים בטל לכלים. והמשמעות שהיתה נלמדת מכך היא שתלמיד חכם אשר יש בו נשמה הדומה לזהב היא רק ציפוי לגוף ובטלה לו, ולכן מותר לו להימשך אחר תאוותיו הגופניות. ולכן דייק בצלאל את

ציפוי הבורא שאמר לצפות את ארון העץ "מבית ומחוץ" וחזר ואמר "תצפנו", מתוספת המילה "תצפנו" הבין בצלאל שעל הציפוי להיות דבר חשוב בפני עצמו ולא טפל לארון העץ.

הנהגות תלמיד חכם

ואפשר לקשר יסוד זה למה שכתב בספר החינוך (הובא בביאור הלכה או"ח סימן א, א) שישנן שש מצוות תמידיות שבכל זמן וכל רגע שיחשוב בהן קיים מצות עשה ואין קץ למתן שכרן של מצוות. ובמצוה השישית כתב החינוך, שהיא מצות "לא לתור אחרי מחשבת הלב והעינים" - הלב מרמז על מחשבת אפיקורסות, העינים מרמזות שלא לנטות אחר ענין הזנות, שההגדרה היא: "מי שהוא רודף אחר תאוות העולם מבלי שיכוון בהם כלל לכוונה טובה, כלומר, שלא יעשה אותם כדי שיעמוד בריא ויוכל להשתדל בעבודת בוראו, רק כוונתו תמיד להרבות תענוגים גדולים לנפשו", וזה בכלל הזנות, וזה מה שביאר ה'זרע שמשון' שאין לבטל את הזהב שהיא הנשמה, לתאוות הגופניות, ולכן עשה בצלאל ארונות נפרדים.

ומוסיף 'הזרע שמשון', שיש בשלושת הארונות שעשה בצלאל רמז כיצד על תלמיד חכם לנהוג בהליכותיו. פעמים שעל התלמיד חכם להחניף לרשע, אך חנופה זו היא רק כלפי חוץ ואז נותר רק ארון זהב מבפנים, שאינו מחובר עם מה שהוא משדר כלפי חוץ. פעמים שיש לתלמיד חכם רק את ארון הזהב החיצוני ולא את הארון הפנימי, כגון אדם שלומד תורה 'שלא לשמה', והרי זוהי תורה שיש בה רק חיצוניות כי בפנימיות אין כוונתו רק לשם שמים אלא גם 'נגיעות אישיות', ואז כביכול יש לו רק את ארון הזהב החיצוני שרומז על לימוד התורה. ופעמים שיש בתלמיד חכם גם את החלק הפנימי וגם את החלק החיצוני - "זהב טהור מבית ומחוץ" - זהו תלמיד חכם שמחשבותיו מבפנים תואמות את הנהגותיו כלפי חוץ, ואז הגוף נגרר מתאוותיו אחרי עדינות הנשמה משום שהנשמה עוטפת את הגוף מבית ומחוץ. אך צריך לתת גם לארון העץ דהיינו לגוף לבוא לידי ביטוי, כמו שאמרו חז"ל (ירושלמי קידושין פ"ד הלכה יב): "חייב אדם ליתן את הדין על מה שראו עיניו ולא אכל".

ולכן יצר בצלאל את הארונות נפרדים זה מזה, על-מנת לסמל את מעלת כל ארון וייחודיותו. אך באמת מטרת שלושת הארונות להתאחד יחד, ושהנשמה תתגבר על הגוף ותטה אותו להתחבר עם הרוחניות ולא לנטות אחרי הגשמיות.

מתוך הספר 'מעבר לסגולה' ביאורים על 'הזרע שמשון'

לאשת חיל

סיפור אמיתי מבעלת המעשה

תמיד היה לי קשה עם כיסוי ראש, אמנם קיבלתי את זה על עצמי מיד לאחר החתונה. אבל בתוך תוכי תמיד הרגשתי שזה ניסיון רציני בעבורי. כולם אומרים לי שאני יותר יפה עם כיסוי ראש.. אבל אני יודעת למה הם אומרים את זה.. והאמת? זה לא משנה את ההרגשה הפנימית שלי. זו ההרגשה שלי, לא של אף אחת. לי קשה עם זה. בא לי משהו אחר.

מידי מספר חודשים עולה בי המחשבה, אולי אוריד את הכיסוי? אולי אשים סרט? ועולות בי מחשבות שאני בטוחה שמקורן הוא לא טהור.. אבל אני בן אדם, אז היצר אומר לי "מי אמר שצריך מטפחת שמכסה את כל הראש, אולי אפשר רק חצי?". אני כמובן יודעת שזה סתם שטויות, אבל יש בי קול שחוזר ואומר זאת.

לפעמים (או אולי תמיד?) יצר הרע אומר לנו דברים בטון שנשמע כל כך אמיתי, עד שאנחנו מסוגלות לשכוח שזה הפך המציאות והאמת. גם אם את יודעת את האמת בוודאות, הוא חכם מאוד וזהו בדיוק תפקידו, לתעתע בנו.

בכל אופן, בעלי (למזל!) אוהב את הכיסוי ראש, המשפחה תומכת ואוהבת אותי עם כיסוי ראש.. וגם כל הסביבה אומרים לי שמאוד יפה לי. אבל מה שכן, אני גרה בסביבה שבה אני רואה הרבה סוגי שיער.. זאת אומרת ישנן נשים רבות מסביבי, שאינן הולכות עם כיסוי ראש, או עם כיסוי חלקי.. ואני חס ושלום לא חושבת שאני יותר טובה מהן, כי ראשי נמצא באותו מקום. וכל אחת מהן עושות את המקסימום שלהן.. יכול להיות שזה מה שהקב"ה מצפה מאותן נשים, כי הן גדלו במקום אחר, ובשבילן זוהי מסירות נפש, לכסות חלק מהשיער.

אבל אצלי המצב שונה.. אני כבר עם מטפחת על כל הראש מספר שנים טובות, גדלתי בבית שונה, הסביבה תומכת מאוד.. איך אוכל פתאום להוריד? ומה יגידו?! כל פעם אני מתמודדת עם הקולות האלו של יצר הרע בדרך אחרת, לפעמים אני מדחיקה, לפעמים מתחזקת.. ולפעמים גם נופלת.. אבל אף פעם לא עשיתי צעד של ממש.

ואז, יום אחד, לפני כשנתיים – דיברה איתי חברה לעבודה, על ניסיון שקשה לה מאוד. יש לה ברוך השם ילדה, בכיתה א', ומאז שנולדה היא איננה מצליחה להיפקד בפרי בטן נוסף. הילדה כבר גדולה, שואלת שאלות, מבקשת ממנה כל

היום להביא תינוק.. הילדה לא מבינה מדוע השם לא שומע את תפילותיה, מדוע הבית שלהם ריק.. ושל חברותיה מלא.. בקיצור, ניסיון לא פשוט. אותה חברה שטחה בפניי את כל רגשותיה.. עד כמה זה קשה לה. ובכינו שתינו, לא כאת. היא עשתה מספר טיפולי פוריות שנכשלו, היו גם שצלחו ולא החזיקו מעמד. לא פשוט בכלל, כאב לי הלב כל כך.. הקושי שלה קרע לי את הלב, לא יכולתי להפסיק לחשוב מה אני יכולה לעשות בעבורה.

יום אחד, עלה במוחי הרעיון. אמרתי להשם: "אבא, אם היא מקבלת הריון בריא ושלם, אני נשארת עם כיסוי ראש מלא ולא מורידה לעולם!".

מבטיחה לכן שאני אומרת את האמת, אחרי חודשיים היא מבשרת על הריון!! באורח פלאי, נס, צהלנו ושמחנו עד מאוד שהטיפול הצליח. אך אני בתוך ליבי – לא ידעתי האם הקבלה שלי באמת עשתה משהו או שזה צירוף של כמה קבלות של אנשים שקרובים אליה שידוע שהתחזקו באותו זמן. תמיד קיננה בי המחשבה האם זה באמת עשה רושם בשמיים או לא. אבל בכל מצב – שמחנו מאוד, לא משנה מי הסיבה, העיקר שיהיה לה ילד בריא ושלם.

לאחר תשעה חודשים, נולד לה בן זכר בריא ברוך השם. וזהו רק תחילת הסיפור.

לאחר שנה וחצי מהולדת התינוק – מגיעה אליי אותה חברה ואומרת לי כך: "את חייבת לשמוע, אני מספרת רק לך אבל אל תספרי לאף אחד.. אני בהריון, בהתחלה.. וזו הפתעה, בכלל לא ציפיתי ולא תיכננתי. ואיך ידעתי? אתמול בלילה חלמתי אותך שאת אומרת לי שאני בהריון ויש ברקע שני פלוסים. רק בגלל החלום גיליתי שאני בהריון..". כך הגיע אליי המסר מבורא עולם. כן, הקבלה שלי עשתה רושם גדול בשמיים. אני פירשתי את שני הפלוסים בכך שבשני ההריונות היה לי חלק, כל אחד יפרש איך שהוא רוצה.. אבל העיקר הוא, שנבין את גודל חשיבות כיסוי הראש, הצניעות, והקבלות האישיות הפשוטות שלנו מול השם יתברך.. שרואה ונוצר כל מילה וקושי שלנו.. ואוהב את כולנו אוהב אינסופית! **שבת שלום!**

פנינים מהפרשה

(א) וידבר יהוה אל משה לאמר: (ב) דבר אל בני ישראל ויקחו לי תרומה מאת כל איש אשר ידבנו לבו תקחו את תרומתי: הקב"ה מצווה את ישראל שיתנו תרומה עבור בניית המשכן. והנה לשון הפסוק צריכה בלאור, שהרי פעולה של הוצאת הכסף מאחד והעברתו לשני נקראת נתינה, ואם כן לכאורה יותר היה נכון לומר "ויתנו לי תרומה", כי תרומה נותנים ולא לוקחים. אלא ביארו המפרשים על פי הגמרא במסכת קידושין (ז ע"ב), שם לומדים חז"ל מהפסוק "כי יקח איש אשה" וגו', שאחת הדרכים בה יכול אדם לקדש אשה היא כאשר הוא נותן לה כסף או חפץ שווה כסף. אמנם, מחדשת הגמרא, שיתכנו קידושין באופן הפוך. כיצד? באופן שהחתן הוא אדם חשוב ומפורסם – כגון רב גדול וכו', אזי אם האשה תביא לו כסף או חפץ שווה כסף במטרה להתקדש, אכן הקידושין יחולו. מדוע? כי עצם העובדה שאותו אדם מכובד הסכים לקחת ממנה למעשה, אנו מוצאים בשיירי השירים (שהוא כעין משל של אהבת האיש ורעייתו) שהקב"ה נמשל לאיש וכנסת ישראל לאשה, וכביכול התקיימו הנישואין במתן תורה, כמו שדרשה הגמרא על הפסוק "ותרה ציוה לנו משה מורשה קהילת יעקב" – אל תקרי מורשה אלא מאורסה. ואם כן, כל פעם שאנו מקיימים מצוה, איננו נותנים לבורא עולם דבר, שהרי הוא יתברך אינו צריך כלום מאיתנו כי לו הארץ ומלואה, אלא עצם מה שזכינו לעשות לפניו נחת רוח על ידי הצדקה או מצוה אחרת, בזה אנו זוכים למעלה נשגבה, ולכן אומר הקב"ה: "ויקחו לי תרומה", מה שעם ישראל נותן בעצם הוא לוקח לעצמו.

והלוואי ונוכח להרגיש תמיד זכות גדולה לעבוד את ה' יתברך. הרב יוסף דהן

סיפור לשבת

אבל הדייל אמר לו, אדון סבא את זה היית צריך לחשוב למטה לפני שעלית למטוס ועכשיו זה מאוחר מדי!

הסבא שמע את הדברים וכמעט שזלגו מעיניו דמעות אבל לא על זה שהוא צריך לחזור למזוודה, אלא על המוסר שהוא שמע מהדייל והוא פנה אליו ישירות ואמר לו, היה שווה לי כל הטיסה הארוכה הזו עם המזוודה רק בשביל לשמוע את מה שאמרת לי.

הדייל הסתכל עליו במבט תמהוני ולא הבין אבל הסבא המשיך ואמר לו תדע לך, למטה זה העולם הזה ולמעלה זה העולם הבא ואדם יעלה אחרי מאה ועשרים שנה לשמיים והוא יציג את התורה והמצוות שהוא עשה ויתנו לו מחלקה לפי מה שהוא הכין לעצמו, ויכול להיות מאוד שהמחלקה לא תמצא חן בעיניו ויהיה צפוף וחם ואולי גם יהיה עליו איזה מזוודה כבידה כי לא יהיה מקום במטען והוא ילך לחפש מחלקה אחרת והוא ימצא מחלקות עם הרבה יותר אוכל ומזיג וספות יקרות והוא יבקש לשבת ולנוח. אבל יבוא המלאך ויגיד לו החוצה זה לא המחלקה שלך, ואז הוא יאמר למלאך אני מוכן לשלם כמה מצוות שאתה רוצה אני אעשה מה שתאמר לי, אני אקיים, רק תן לי לשבת פה אבל המלאך יגיד לו את זה היית צריך לעשות למטה בעולם הזה, עכשיו זה מאוחר מדי, אתה לימדת אותי מוסר נוראי ואני מהיום אתחזק יותר בעבודת ה' אמר הסבא לדייל, אלא שהסבא רואה שלדייל ירדו דמעות מעיניו והדייל חזר בתשובה שלימה. **דניאל חביב.א**

עוזרים למשפחות נזקקות

עושים הוראת קבע של ש"ח לחודש למשך שנה ומקבלים את הספר "בחסדך בטחתי" של הרב יגאל כהן עם הקדשה אישית מהרב.

טל': 03-8000770

הדיסק החדש של הרב יגאל כהן יוצא ב200,000 עותקים!

אחלקה חיים לביבי רבים

קח חלק ותהיה שותף בזה. בתרומה של 1200 ש"ח אתה שותף ב20000 דיסקים אפשר לחלק ל-12 תשלומים

03-8000-770

נר זיכרון

מגיע יום האזכרה לפטירת יקירכם ואתם רוצים שילמדו לעילוי נשמתם, יגידו קדיש, ויערכו להם אשכבה ביום פטירתם?

צרו קשר עם בית המדרש "ביבי אומר" ואנו נדאג שבאותו היום ילמדו בכולל המונה מעל 80 אברכים לעילוי נשמת יקירכם, וכן אברך שיגיד עליהם קדיש, ובסיום הלימוד יערכו אשכבה. סה"כ עלות ליום לימוד 250 ₪ והנכם גם שותפים באחזקה כולל האברכים.

03-8000-770

ספר לנשים מפילץ עיני הרב יגאל כהן שליט"א

אמת חיים, הסתכלת שונה

פאת הכותבת בעלון של הרב בסור "אשת חיל" לחיות חיי אמונה מתוך שמחה, חינוך ילדים, שלום בית ועוד סיפורים מרגשים...

058-3266571
tocho.ahava@gmail.com

077-933484 | 2018

רוצה לעשות נחת רוח ליקיר הנפטרים?

תיקון הנפטרים

שנעשה ע"י עשרה אברכים עם ספר תורה שופרות וצדקה

כמו שכתב חז"ל המקובל המלון רבי יהודה פתאי זצ"ל בספרו "נחת רוח":

אם רוצים לעשות נחת רוח לנפטר יקבצו עשרה אברכים ויעשו זה התיקון. וע"כ ראוי לכל מי שנפטר אחד מקרוביו שיעשה לו זה התיקון וטוב שיעשו גם למי שמוחזק בכשרות כמו שכתב בהקדמה לספר "שו"ת איש מצליח" על רבנים וצדיקים שביקשו שלאחר פטירתם יעשו להם זה התיקון. ומי שאינו מוחזק בכשרות טוב שיעשו לו זה התיקון עד שיראו בחלום שהוא שמח ולבוש היטב.

התיקון יערך א"ה **ביום שישי כ"ד אדר א' תשע"ט (1.3.19 למנינם)** בבית המדרש **"ביבי אומר"** רחוב עוזיאל 41 בני ברק

טל למסירת שמות: 03-8000770

עלות מסירת כס 101 ₪ (הכנסת מטבעות לחזקת חבל)

רשימת השיעורים השבועית של הרב יגאל כהן שליט"א:

יום א' ה'

שיעור גברים בפתח תקוה בשעה 19:30

במרכז פסגות רח' גלים 37 כניסה חופשית לגברים

יום שלישי

השיעור השבועי בבני ברק בשעה 22:30

בבית מדרש ביבי אומר רח' הרב עוזיאל 41 בני ברק כניסה חופשית לנשים וגברים בהפרדה